

เชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเมตริอุทิศ จังหวัดนันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) แบบประเมินความพึงพอใจ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เนื่องจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จริงจากแหล่งการเรียนรู้ (2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่าผู้เรียนได้ซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น รู้สึกถึงคุณค่าและเกิดสุนทรียะจากการได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์

สำคัญ : ประสบการณ์ทางสุนทรียะ, ผลงานทัศนศิลป์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research are to compare learning achievement before and after the learning of Grade Six students on the study and the creation of aesthetic experiences in the visual arts at Borommaracha Kanchanaphisek Memorial Temple (LENG NEI YI 2) and to investigate the satisfaction of Grade Six students towards the study and the creation of aesthetic experiences in the visual arts at Borommaracha Kanchanaphisek Memorial Temple (LENG NEI YI 2). This research are quantitative methods. The sample in this research consisted of 30 Grade Six students at Chumchonmaitree Uthit School in Nonthaburi province in the second semester of the 2021 academic year and obtained by cluster random sampling. The research instruments included the following : (1) learning management plans; (2) learning achievement test; and

(3) a questionnaire on the satisfaction. Quality inspection by 5 advisory committees. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation and a t-test. The results of this research revealed that post-learning achievement was significantly higher than their pre-learning achievement at a statistical significance of .01 in accordance with the assumptions which is a result of the learning management model that emphasis on practical use in teaching and learning management and can develop learners' learning because students get real experiences from learning sources and the findings of the questionnaire indicated that the satisfaction of the Grade Six students toward the study and the creation of aesthetic experiences from visual arts in Borommaracha Kanchanaphisek Memorial Temple (LENG NEI YI 2) was at a highest level and found that the learners appreciate the local arts and culture feel the value and the aesthetics of the study and creation of visual arts.

Keywords : Aesthetic experiences, Visual arts, Learning achievement

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม สื่อสังคมออนไลน์ ที่สามารถแทรกซึมไปยังทุกครอบครัว ทุกตัวบุคคล หรือทุกองศาของสังคม สิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้คนสามารถปรับเปลี่ยนได้ ท่วงทันสังคมโลกได้คงจะหนีไม่พ้นการศึกษา ดังนั้นแล้วการจัดการศึกษาจึงต้อง ดำเนินต่อไปด้วยการปรับเปลี่ยนให้ทันยุค ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ในการศึกษาศิลปะ ก็เช่นกัน โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะคือ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผล ต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการ

ทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ในสาระทัศนศิลป์ มีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสำคัญ และสำนึกรักวัฒนธรรมท้องถิ่นตามความมุ่งหวังของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 182) สอดคล้องกับ Tunyaboontarakun (2019) กล่าวว่า iva การออกแบบหลักสูตรสุนทรียะ มีแนวคิดทางทัศนศิลป์ศึกษา หรือศิลปะที่มองเห็นมีหลักการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายที่ได้ปรากฏให้เห็นเป็นรูปแบบของผู้สอน และผู้ถูกสอนในอดีต ในแต่ละสถาบันแนวคิดมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน มีแนวทางตามแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันแต่ละสถาบัน

อย่างไรก็ตามสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ สาระทัศนศิลป์ในปัจจุบันยังมุ่งให้ผู้เรียนศึกษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงแต่ในตำรา ทำให้ผู้เรียนขาดการได้รับสุนทรียะสุนทรีภาพและความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ถดถอยลง โดยจากการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ วิชาศิลปะ ประจำปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียนในรายวิชาศิลปะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 93.51 ที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ เท่ากับ 96.00 (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ, 2563) จะเห็นว่าผลการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และมีแนวโน้มลดต่ำลง เนื่องจากผู้เรียนขาดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนมีอุปสรรคต่อการเรียนรู้และความเข้าใจในเนื้อหาทางทัศนศิลป์

การจัดการเรียนการสอนทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรศิลปศึกษา การกำหนดกิจกรรมของครูจะต้องสอดคล้อง เหมาะสมและครอบคลุมจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้สอนต้องศึกษาเป้าหมายและปรัชญาของการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการและผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาดูงาน วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อต่าง ๆ มามีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ สอดคล้องกับพิสิฐ น้อยวงศ์ (2563) กล่าวว่า ในปัจจุบันนวัตกรรมในการศึกษานั้นถูกใช้อย่างแพร่หลาย อาทิในรูปแบบของการนำสื่อเทคโนโลยีมาผสมผสานในการเรียนรู้ในห้องเรียน การนำรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษามาพัฒนา บูรณาการ และประยุกต์ใช้ การเรียนการสอนศิลปศึกษาจึงเน้นการบูรณาการหรือปรับประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและบริบทในสังคม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีสุนทรียภาพและความเข้าใจศิลปะตามบริบททางสังคม ประยุกต์ศิลปะกับการบูรณาการสาขาวิชาอื่น ๆ และการใช้เทคโนโลยี ทำให้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งทำให้เกิดแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้หลากหลายโดยไม่จำกัดเฉพาะในการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น เครือข่ายการศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนโดยใช้ไอซีทีได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากสามารถใช้ได้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ในชุมชน ห้องสมุด บ้าน และทุกสถานที่ที่มีการต่อเครือข่ายได้ นอกจากนั้นการใช้แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ทั้งในลักษณะเชิงกายภาพและแหล่งเรียนรู้เสมือนสามารถช่วยในการเรียนรู้เพื่อการศึกษาตลอดชีวิตของทุกคนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง อีกทั้งยังสอดคล้องกับศรีนทร เอี่ยมแพง (2555) กล่าวว่า ศิลปะช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ขณะที่เทคโนโลยีมีส่วนทำให้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้จริงยิ่งขึ้น

โรงเรียนชุมชนโมตริวุฑฒิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 ตั้งอยู่ในตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พื้นที่บริเวณนี้มีความหลากหลายในวิถีชีวิต และมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในชุมชน

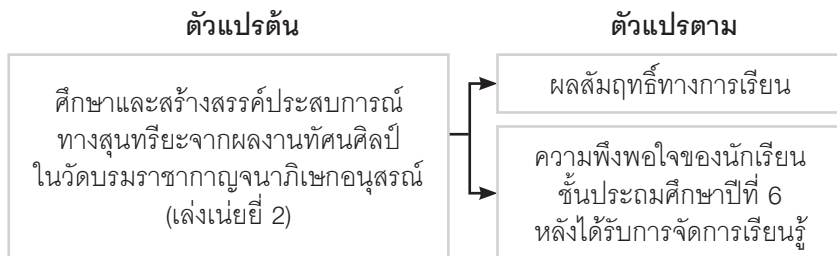
รอบข้างโรงเรียนมีประชากรนับถือศาสนาต่าง ๆ และมีศูนย์รวมจิตใจในการยึดเหนี่ยวให้ผู้คนในศาสนานั้น ๆ ยังคงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าวัฒนธรรมของตนเอง สอดคล้องกับเทศบาลเมืองบางบัวทอง (2557) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้คนหลากหลายชาติพันธุ์ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในบางบัวทองต่างยังคงยึดมั่นต่อขนบธรรมเนียมเดิม เกิดเป็นชุมชนไทยพุทธ ชุมชนจีน ชุมชนมุสลิม และชุมชนญวนขึ้น ทั้งยังได้สร้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อประกอบศาสนกิจในแต่ละชุมชน รวมถึงเป็นสถานที่ที่กลุ่มเกลาให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ทำให้บางบัวทองเป็นนิเวศน์วัฒนธรรมที่มีทั้งวัดพุทธ ฝ่ายเถรวาท วัดพุทธและโรงเรียนที่ชุมชนชาวจีนได้สร้างขึ้น มัสยิดสำหรับประกอบศาสนกิจของชาวมุสลิม โบสถ์คริสต์ศาสนาของคริสต์ตังกาทอลิก และสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจของคริสต์เตียนโปรเตสแตนต์ เกิดวิถีชีวิตที่กลมกลืนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสามัคคี และเนื่องจากบางบัวทองถือเป็นแหล่งชุมชนที่มีผู้คนหลากหลายชาติพันธุ์มาตั้งรกราก ศาสนสถานที่ถูกก่อตั้งขึ้นจึงมีมากมายตามแต่ละศาสนา จึงได้มีศาสนสถานแห่งหนึ่งที่มีความยิ่งใหญ่ เป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรมจีน ศาสนสถานแห่งนี้มีชื่อว่า วัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ หรือที่ได้รับสมญานามว่า “เล่งเน่ยยี่ 2” ตั้งอยู่ที่ตำบลไสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี วัดเล่งเน่ยยี่ 2 เดิมเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ต่อมาในปีพุทธศักราช 2539 คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ ได้สร้างเป็นวัดเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในวโรกาสเฉลิมฉลองวโรกาสสิริราชสมบัติครบ 50 ปี และเพื่อเป็นพุทธสถานให้พุทธศาสนิกชนได้ปฏิบัติธรรมและประกอบพิธีกรรมทางศาสนา รวมถึงเป็นที่เผยแพร่พระพุทธศาสนาฝ่ายจีนนิกายมหายาน และเป็นที่ศึกษาพระธรรมวินัยของพระภิกษุสามเณร (เทศบาลเมืองบางบัวทอง, 2557) วัดแห่งนี้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะสานสัมพันธ์ไทย-จีน และสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าจนกลายเป็นมรดกทางภูมิปัญญาไทย-จีน ที่ควรค่าแก่การนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตและเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับที่วัชรินทร์ จิตอดิศักดิ์ (2556 : 10) กล่าวว่า ครูศิลปศึกษาสามารถประยุกต์ ใช้การจัดกิจกรรมศิลปะด้วยการใช้ทรัพยากรที่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะภายในชุมชนหรือท้องถิ่น นอกเหนือจากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ในการเรียนรู้สุนทรียศาสตร์ มีการบูรณาการประวัติศาสตร์ ศิลปะ ศิลปะปฏิบัติ และศิลปะวิจารณ์ที่นำไปสู่การพัฒนาสุนทรียภาพของผู้เรียน

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ จึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และได้ตระหนักถึงความจำเป็น ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนในฐานะเยาวชนของชาติที่เริ่มทางเห็นศิลปวัฒนธรรม ในท้องถิ่นของตนอันเนื่องมาจากการเสียดิตเทคโนโลยีมากขึ้นได้กลับมาเรียนรู้ วัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีความสำคัญ มีเอกลักษณ์ และมีความสัมพันธ์ต่อชุมชน เพื่อช่วยกันอนุรักษ์และรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สานความสัมพันธ์กับชุมชน รวมทั้งเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสามารถสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป โดยสร้างกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) และสามารถ สร้างสรรค์ผลงานเป็นของตนเองจากประสบการณ์สุนทรียะที่ได้รับชมผลงาน ทัศนศิลป์จากวัดแห่งนี้ได้ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียน ได้เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกิดจากการสานสายสัมพันธ์ระหว่าง วัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียว จนเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่หลอมรวมจิตใจของผู้คนในท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ วางแนวทางให้ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ จังหวัดนนทบุรี ได้ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากงานทัศนศิลป์ ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทาง สุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2)

กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุธานีเขากอนุสรณ์ (เล่มเนย์ยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญที่ .01

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การออกแบบวิจัย

ผู้วิจัย ได้ออกแบบการวิจัยเป็นประเภทการทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (one group pretest posttest design) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

E	O1	X	O2
---	----	---	----

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental group)
O1	หมายถึง	การวัดผลก่อนการทดลอง
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้ ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุธานีเขากอนุสรณ์ (เล่มเนย์ยี่ 2)
O2	หมายถึง	การวัดผลหลังการทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 130 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกต แสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม ผู้เรียนสามารถเลือกปฏิบัติงานได้ตามความสนใจ และมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมสัมพันธ์กัน ถือว่าได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอย่างมาก จึงมีความเหมาะสมกับวิจัยในเรื่องนี้ที่ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดเรื่องราวจากสถานที่จริง อาทิ การให้ดูภาพจากสถานที่จริง การให้รับชมวิดีโอที่ถ่ายจากสถานที่จริง ถือเป็นการเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถสัมผัสกับประสบการณ์จริง สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ซึ่งจะแตกต่างไปจากการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่ไม่ได้มุ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จริงจากแหล่งการเรียนรู้ที่มีศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุงานาภิเษกอนุสรณ์ (เล่มแนวยี่ 2) จำนวน 16 ข้อ

4. การสร้างและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจ

ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัด
 บรมราชาภาณูจนภิเชกอนุสรณ์ (เล่มเนยี่ 2)

4.2 ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยดำเนินการ ดังนี้
 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
 เพื่อตรวจสอบความตรง (validity) และปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ โดยการประเมิน
 ความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ในช่วง .60 - 1.00 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางเรียน ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรง
 (validity) โดยการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ในช่วง .60 - 1.00
 ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง .47 - .73 มีค่าอำนาจจำแนก
 (r) อยู่ระหว่าง .20 - .60 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 3) แบบประเมินความ
 พึงพอใจ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรง
 (validity) และปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ โดยการประเมินความสอดคล้อง (IOC)
 ซึ่งค่าที่ได้อยู่ในช่วง .60 - 1.00

5. การดำเนินการทดลอง

5.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
 จำนวน 30 ข้อ

5.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
 ที่วางไว้ ซึ่งดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ ๆ ละ
 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง ดังนี้

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างศึกษาผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณูจนภิเชก
 อนุสรณ์ (เล่มเนยี่ 2) จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาสาระ ดังนี้

1) ครั้งที่ 1 ศึกษา เรื่อง งานจิตรกรรม จากนั้นให้นักเรียนเขียนภาพ
 ร่างตามต้นแบบงานจิตรกรรมในวัด พร้อมระบายสีไม้ หรือสีชอล์ก

2) ครั้งที่ 2 ศึกษา เรื่อง งานประติมากรรมนูนต่ำ และนูนสูง จากนั้น
 ให้นักเรียนปั้นประติมากรรมนูนต่ำ หรือนูนสูง ตามต้นแบบงานประติมากรรมนูนต่ำ
 และนูนสูงในวัด

3) ครั้งที่ 3 ศึกษา เรื่อง งานประติมากรรมลอยตัว จากนั้นให้นักเรียนเขียนภาพร่างตามต้นแบบงานประติมากรรมลอยตัวในวัด พร้อมระบายสีน้ำ หรือ สีอะคริลิก

4) ครั้งที่ 4 ศึกษา เรื่อง งานสถาปัตยกรรม จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนภาพร่างตามต้นแบบงานสถาปัตยกรรมในวัด พร้อมแรงบันดาลใจ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสร้างสรรค์ผลงานที่ได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) จำนวน 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาสาระดังนี้

5) ครั้งที่ 5 สร้างสรรค์ผลงานที่ได้แรงบันดาลใจจากงานทัศนศิลป์ในวัด จำนวน 1 ผลงาน โดยไม่จำกัดรูปแบบ เทคนิค และการใช้สี

5.4 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ

5.5 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 16 ข้อ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 วิเคราะห์ทางสถิติค่า t-test for dependent samples

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ ศึกษาและสร้างสรรค์ ประสพการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสพการณ์ ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญที่ .01

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการศึกษา และสร้างสรรค์ประสพการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชา กาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ชุมชนไมตรีอุทิศ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการศึกษาและสร้างสรรค์ ประสพการณ์ทางสุนทรียะจาก ผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	df	t	p
ก่อนเรียน	14.37	4.52	7.43	29	-15.010*	.000
หลังเรียน	21.80	5.24				

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 14.37 และ 21.80 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวอย่างผลงานผู้เรียน ผู้เรียนสามารถตั้งชื่อผลงาน บอกเทคนิค และอธิบายแนวคิดของผลงานตนเองได้ การสร้างสรรค์ผลงานสามารถช่วยเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 1 ผลงานภาพร่างจากงานจิตรกรรม
ที่มา : ภูวนาท บุญสุวรรณ (ถ่ายเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565)

ชื่อผลงาน : นกกระเรียนในท้องนา
เทคนิค : สีไม้
แนวคิด : นกกระเรียนที่บินอยู่บนท้องฟ้าอย่างอิสระ ถูกโอบล้อมไปด้วยหมู่เมฆมากมาย บินอยู่เหนือที่พักของเทพบนสวรรค์

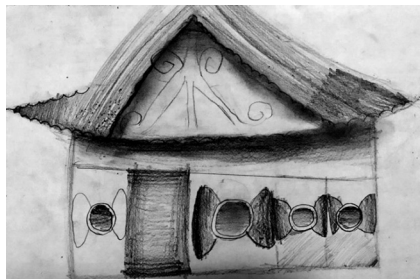
ภาพที่ 2 ผลงานประติมากรรมจากงานปั้นปูนต้ำและปูนสูง
ที่มา : ภูวนาท บุญสุวรรณ (ถ่ายเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565)

ชื่อผลงาน : ลวดลายบนเสาแดง
เทคนิค : งานปั้นปูนต้ำ
แนวคิด : ปั้นเสาที่มีลวดลายจากจินตนาการอยู่ใช้ฐานสีดำ และตัวประติมากรรมใช้สีแดง เพื่อให้ผลงานตัดกันอย่างโดดเด่น และดูน่าสนใจ

ภาพที่ 3 ผลงานร่างภาพจากงานประติมากรรมลอยตัว
ที่มา : ภูวนาถ บุญสุวรรณ (ถ่ายเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565)

- ชื่อผลงาน : พระพุทธรูปปางงาม
 เทคนิค : สีน้ำ
 แนวคิด : พระพุทธรูปที่มีความสง่างาม มีสีหน้ายิ้มแย้ม สวมใส่จีวรสีเหลืองอร่ามตา
 นั่งบนแท่นสี่เหลี่ยม โดยภาพรวม ใช้สีที่ใกล้เคียงกัน

ภาพที่ 4 ผลงานร่างภาพโครงสร้างอาคารจากงานสถาปัตยกรรม
ที่มา : ภูวนาถ บุญสุวรรณ (ถ่ายเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565)

- ชื่อผลงาน : สถาปัตยกรรมจีนหลังน้อย
 เทคนิค : แกร่งเงา
 แนวคิด : เป็นภาพสถาปัตยกรรมจีนหลังน้อยในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ที่มีขนาดเล็กกว่า
 หลังอื่น แต่มีความสวยงาม มีความน่ารัก เหมือนบ้านคน

ภาพที่ 5 ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผลงานทัศนศิลป์
ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2)
ที่มา : ภูวนาถ บุญสุวรรณ (ถ่ายเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565)

ชื่อผลงาน : หมวกศิลปะจีน
เทคนิค : สีไม้ สีอะคริลิก ตัดเส้นปากกา
แนวคิด : หนูชอบใส่หมวกเลยออกแบบหมวกขึ้นมาเอง โดยมีแรงบันดาลใจ
มาจากวัดเล่งเน่ยยี่ 2 นำลวดลายต่าง ๆ ที่เห็นจากงานทัศนศิลป์
ในวัดมาออกแบบให้สวยงามตามความชอบของตัวเอง
หมวกนี้ใส่ไปเที่ยวได้ทุกที่ ใคร ๆ ก็รู้ว่ามันเป็นหมวกแบบจีน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์
ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชา มาสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามต้นแบบจากผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมที่ปรากฏภายในวัดได้	4.80	0.41	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2	นักเรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ มาสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามจินตนาการที่ได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมที่ปรากฏภายในวัดได้	4.73	0.58	มากที่สุด
3	นักเรียนเกิดสุนทรียะจากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามผลงานต้นแบบภายในวัด และสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามจินตนาการที่ได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานทัศนศิลป์ภายในวัดบรมราชฯ ได้	4.63	0.61	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ ไปปรับใช้ในการเรียน และชีวิตประจำวันได้	4.67	0.48	มากที่สุด
5	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นได้	4.60	0.62	มากที่สุด
6	การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน	4.57	0.63	มากที่สุด
7	การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ ทำให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างงานทัศนศิลป์ และวัฒนธรรม	4.77	0.43	มากที่สุด
8	การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ สะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมจีนในด้านต่าง ๆ	4.67	0.61	มากที่สุด
9	การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน	4.53	0.63	มากที่สุด
10	การจัดกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดความรักและชื่นชมงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชฯ	4.60	0.62	มากที่สุด
11	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน	4.63	0.61	มากที่สุด
12	การจัดกระบวนการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีหรือรักในการเรียน	4.53	0.63	มากที่สุด
13	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	4.57	0.63	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
14	การจัดกระบวนการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนรู้ และการทำกิจกรรม	4.47	0.63	มาก
15	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้	4.67	0.61	มากที่สุด
16	การจัดกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้	4.60	0.62	มากที่สุด
รวม		4.63	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) เมื่อพิจารณาในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$)

จากการวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 1) นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างจากงานจิตรกรรม งานประติมากรรม และงานสถาปัตยกรรมตามต้นแบบจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ได้อย่างน่าชื่นชม สามารถร่างภาพตามต้นแบบที่ตนเองเลือก สามารถใช้เทคนิคในการปฏิบัติงานตามที่ผู้สอนกำหนดได้ สามารถตั้งชื่อผลงานของตนเองได้เหมาะสมกับเนื้อหาของผลงาน และสามารถเขียนแนวคิดของผลงานที่ตนเองต้องการสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี 2) นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ได้อย่างมีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์ โดยนักเรียนได้เลือกปฏิบัติงานตามความชื่นชอบของตนเอง มีการใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย นำวลดลาย สีเส้น และเอกลักษณ์ของผลงานทัศนศิลป์จากในวัดมาสอดแทรก และจัดเป็นองค์ประกอบในผลงานของตนเองได้อย่างน่าสนใจ จากรายการประเมินความพึงพอใจในข้อ 2 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ทางสุนทรียะจากการศึกษาผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชาภาณุจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) มาสร้างสรรค์ผลงานในแบบฉบับของตนเองได้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุรินทร์ พิมมลละ (2555) ได้ทำการวิจัยการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ทัศนศิลป์ในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลการวิจัยของกนกนัฏฐ์ โกมลณิ (2558) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนเรื่อง ศิลปะท้องถิ่นวัดกลางวรวิหาร จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้ สถานที่จริง เหตุการณ์จริง

หรือการจัดการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวจากสถานที่จริง สามารถพัฒนาการเรียนของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) เป็นกิจกรรมที่มีการจัดการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวจากสถานที่จริง อาทิ การให้ดูภาพจากสถานที่จริง การให้รับชมวิดีโอที่ถ่ายจากสถานที่จริง ถือเป็นการเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถสัมผัสกับประสบการณ์จริง สามารถพัฒนาการเรียนของผู้เรียนได้ ซึ่งเหตุผลนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Government of Ireland (1999) ที่กล่าวว่า การสอนทัศนศิลป์ในหลักสูตรที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนแต่ละคนมีความฉลาดอย่างหลากหลาย จึงต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ กิจกรรมศิลปะจึงช่วยในด้านพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการวิจัยสรุปว่า รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียนมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการวิจัย นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คาดว่าเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ และบทบาทของครูในการเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ได้จัดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติ ไว้ตามลำดับดังนี้ 1) นำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ 5) ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้ นำไปใช้ 6) ขั้นการประเมินผล วัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ผู้วิจัยได้พิจารณานำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อบทเรียน เพื่อทำให้การจัดการเรียนรู้ได้ส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูแจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ และสนทนากับนักเรียนโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งคำถามในแต่ละชั่วโมงจะแตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่นักเรียนจะได้เรียนในชั่วโมงนั้น ๆ ผู้สอนบรรยายเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เบื้องต้น และอธิบายถึง

ลักษณะของงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ พร้อมแจกใบความรู้ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองเป็นเวลา 10 นาที ทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียน และมีเวลาปรับตัวในการเริ่มเรียนรู้ขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา/วิเคราะห์ ครูเปิดวิดีโอ เรื่อง งานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชา กาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ให้นักเรียนดู และอธิบายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่ได้เห็น พร้อมสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการสังเกตลักษณะของงานทัศนศิลป์ที่อยู่ภายในวัด สอนให้นักเรียนสามารถแยกแยะประเภทของงานทัศนศิลป์ได้ และอธิบายเกี่ยวกับความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ เมื่อดูวิดีโอเสร็จ ครูให้นักเรียนดูภาพผลงานทัศนศิลป์ แล้วให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น ขั้นตอนนี้เป็นการเปิดกว้างให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และมีปฏิสัมพันธ์กับครู

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง ครูแสดงภาพงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชา กาญจนภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) พร้อมกันหลายผลงาน แล้วให้นักเรียนเลือกภาพผลงานทัศนศิลป์คนละ 1 ภาพ เพื่อทำการร่างภาพ พร้อมใช้เทคนิคสีตามที่กำหนด และให้นักเรียนตั้งชื่อผลงาน และเขียนแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้นักเรียนได้เลือกแนวทางในการปฏิบัติงานว่าจะเลือกร่างภาพแบบไหน และใช้สีอะไรในการระบาย มีความสอดคล้องกับ Smith (1980) ที่กล่าวว่า ครูศิลปศึกษาควรแนะนำหรือเสนอทางเลือกให้นักเรียนได้ฝึกคิด ตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ และควรหาโอกาสเพิ่มความรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง เริ่มจากการบอกชื่อผลงาน ให้อธิบายว่าเพราะเหตุใดจึงเลือกร่างภาพดังกล่าว และบอกแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้กล้าแสดงออก และแสดงทัศนะของตัวเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้ นำไปใช้ ครูแนะนำการพัฒนาผลงานให้แก่ นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วิเคราะห์ผลงานของตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้นำข้อดี ข้อเสีย ไปแก้ไขผลงานในระหว่างคาบเรียน เพื่อพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกฝนทักษะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอีกทางหนึ่ง เนื่องจาก

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นการคิดวิเคราะห์แตกต่างไปตามทฤษฎี การเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงความคิดที่จะต้องเป็นหลักและเหตุผลเพื่อพัฒนา ข้อวิเคราะห์ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2553 : 15-16)

ขั้นที่ 6 ขั้นการประเมินผล วัดผลประเมินผลตามสภาพจริง นักเรียนทุกคน ส่งผลงานของตนให้ครูตรวจเพื่อทำการประเมินผล ครูใช้แบบประเมินผลงาน ในการตรวจ

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติมาใช้กับแผน การจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน โดยให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบ ต่าง ๆ นั้น จะเห็นได้ว่ามีความเหมาะสมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 2 และ 3 มากที่สุด เพราะในระหว่างที่ผู้เรียนได้ดูรูปภาพและวิดีโอที่แสดงผลงานทัศนศิลป์ที่มี สีสันสดใส นั้น ผู้เรียนสามารถนำสีสันทึ่มที่เห็นมาสร้างสรรค์ผลงานได้ทันที ซึ่งแผน การเรียนรู้ดังกล่าวผู้เรียนจะต้องใช้การระบายสีชนิดต่าง ๆ เมื่อเห็นสีอะไรก็สามารถ ระบายสีตามที่ได้เห็นได้ ต่างไปจากการสร้างสรรค์ผลงานตามแผนการเรียนรู้ที่ 4 ที่ผู้เรียนจะต้องกำหนดน้ำหนักการแรงด้วยดินสอขึ้นมาเอง และในแผนการเรียนรู้ ที่ 5 ที่ผู้เรียนต้องจินตนาการผลงานขึ้นมาเอง แต่อย่างไรก็ตาม รูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัตินี้ มีความสมเหตุสมผลที่จะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างดี เพราะจากการพิจารณาพบได้ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียน ได้ฝึกสังเกต แสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม ผู้เรียนสามารถ เลือกปฏิบัติงานได้ตามความสนใจ และมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เชื่อมสัมพันธ์กัน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Government of Ireland (1999) ที่กล่าวว่า การสอนทัศนศิลป์ในหลักสูตรที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนแต่ละคนมีความฉลาด อย่างหลากหลาย จึงต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะพัฒนา ได้เต็มตามศักยภาพ กิจกรรมศิลปะจึงช่วยในด้านพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการวิจัยสรุปว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน มีผลอย่างมากต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และบทบาทของครู ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ก็มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับอำไพ ติรณสาร (2547) กล่าวไว้ว่า การปฏิบัติตนในการสอนศิลปะ สิ่งทีครูควรปฏิบัติ มีดังนี้

1) สนับสนุนให้สร้างสรรค์งานของตนเอง 2) มีความยุติธรรม ทัดเทียมกัน ชื่นชมผลงานของเด็กทั้งหมด 3) สอนให้เป็นอิสระและพึ่งตนเอง 4) ส่งเสริมให้ริเริ่มสร้างสรรค์ 5) ส่งเสริมให้รัก และเห็นคุณค่างานของตนและผู้อื่น 6) ส่งเสริมให้ทำงานให้เสร็จ สำเร็จ 7) จัดสรรเวลาให้ยืดหยุ่น และเปิดโอกาสให้ทำงานศิลปะ และสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ ได้แก่ 1) สอนเทคนิควิธีที่บังคับให้ผู้เรียน ทำสิ่งเดียวกันทั้งหมด 2) ใช้สูตรตายตัว ต้นแบบหรือคัดลอก 3) สร้างความกลัวในความพยายามริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ 4) สร้างความเข้าใจว่าศิลปะคือสิ่งที่วุ่นวาย สกปรก หรือไร้ค่าเวลาว่าง 5) ใช้วิธีการทำตามแบบ 6) ใช้มาตรฐานผู้ใหญ่กับงานเด็ก 7) คาดหวังว่าผลงานเด็กต้องสวยงาม สมบูรณ์เสมอ 8) วิจารณ์งานเด็กมากเกินไป 9) ลำเอียง 10) ใช้กิจกรรมวัสดุอุปกรณ์หนึ่ง ๆ ซ้ำซากเกินไป 11) ใช้กระดาษเพียงขนาดเดียว จึงแสดงว่าทั้งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้ และบทบาทของครูส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63) สอดคล้องกับผลการวิจัยของงานวิจัยของกนกฉัตร โกมลมณี (2558) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องศิลปะท้องถิ่นวัดกลางวรวิหาร จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษพบว่านักเรียนที่เรียนเรื่องศิลปะท้องถิ่นวัดกลางวรวิหาร จังหวัดสมุทรปราการ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกับงานวิจัยของบุรินทร์ พิมมงคล (2555) ได้ศึกษาวิจัยการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องทัศนศิลป์ในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องทัศนศิลป์ในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหารอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาในแต่ละข้อ ข้อที่ 1) นักเรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) มาสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามต้นแบบจากผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม และ

สถาปัตยกรรมที่ปรากฏภายในวัดได้ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) ซึ่งเป็นผลที่ไปในทางเดียวกับจากการวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ของนักเรียนที่พบว่า นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างจากงานจิตรกรรม งานประติมากรรม และงานสถาปัตยกรรม ตามต้นแบบจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ได้อย่างน่าชื่นชม สามารถร่างภาพตามต้นแบบที่ตนเองเลือกสามารถใช้เทคนิคในการปฏิบัติตามที่ผู้สอนกำหนดได้ สามารถตั้งชื่อผลงานของตนเองได้เหมาะสมกับเนื้อหาของผลงาน และสามารถเขียนแนวคิดของผลงานที่ตนเองต้องการสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดในลำดับที่ 2 คือ ข้อที่ 7) การศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ทำให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างงานทัศนศิลป์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.77$) ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของมาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในสาระที่ 1 ทัศนศิลป์ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดในลำดับที่ 3 คือ ข้อที่ 2) นักเรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) มาสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามจินตนาการที่ได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมที่ปรากฏภายในวัดได้ ($\bar{X} = 4.73$) ซึ่งเป็นผลที่ไปในทางเดียวกับจากการวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ของนักเรียนที่พบว่า นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ได้อย่างมีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์ โดยนักเรียนได้เลือกปฏิบัติงานตามความชื่นชอบของตนเอง มีการใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย นำวลดลาย สีเส้น และเอกลักษณ์ของผลงานทัศนศิลป์จากในวัดมาสอดแทรก และจัดเป็นองค์ประกอบในผลงานของตนเอง ได้อย่างน่าสนใจ จากงานวิจัยของธาริน กลิ่นเกษร (2554) ได้ศึกษาวิจัยผลของการส่งเสริมประสบการณ์ทางสุนทรียะผ่านกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ที่มีต่อสุนทรียภาพของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับพัฒนาการ

สุนทรียภาพของนักเรียนที่มีต่อภาพผลงานศิลปะ หลังเรียนผ่านกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ศิลปะ สูงกว่าก่อนเรียนผ่านกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ศิลปะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมให้นักเรียนได้สัมผัสประสบการณ์ทางสุนทรียะจากแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน ช่วยเพิ่มสุนทรียะในตัวบุคคลได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับรายการประเมินความพึงพอใจในข้อที่ 3) นักเรียนเกิดสุนทรียะจากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามต้นแบบภายในวัด และการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ตามจินตนาการที่ได้แรงบันดาลใจมาจากผลงานทัศนศิลป์ภายในวัดบรมราชากาญจนานิเชกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ได้ โดยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) จากการวิจัยทำให้ทราบว่า การเรียนวิชาทัศนศิลป์นั้น นอกจากผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนได้ซาบซึ้งในผลงานทัศนศิลป์ผ่านประสบการณ์ทางสุนทรียะอีกด้วย โดยในระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงความชอบในสีสันอันสดใส ชูดาดา จากการได้รับชมผลงานจิตรกรรมภายในวัด นักเรียนได้กล่าวถึงความมีเสน่ห์ของงานประติมากรรมที่แสดงแสงเงาอย่างมีมิติ ในความนูน และความลึก ทำให้ผลงานดูน่าสนใจ และนักเรียนได้พูดถึงความรู้สึกหลงใหลในงานสถาปัตยกรรมที่เป็นหอ และอาคารต่าง ๆ ที่มีความยิ่งใหญ่ตระการตา แผงไปด้วยลวดลายที่แสดงถึงวัฒนธรรมจีน จากการได้สนทนาและแลกเปลี่ยนความรู้สึกระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนด้วยกัน ทำให้ทราบว่านักเรียนได้รู้สึกถึงคุณค่า และเกิดสุนทรียะจากการได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานจากงานทัศนศิลป์ที่ปรากฏอยู่ในวัดแห่งนี้ตามที่ Dewey (1983) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าเป็นวงจรของการลงมือทำ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่หรือผู้เรียนปรับเปลี่ยนตนเองในการปฏิบัติตามบทบาทใหม่ และยังมีความสอดคล้องกับมะลิฉัตร เอื้ออานันท์ (2545) กล่าวว่า สิ่งที่ค้นพบในงานวิจัยสายจิตวิทยาพัฒนาการในปัจจุบันล้วนสนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่า ความรู้ ความเข้าใจ และสุนทรียภาพต้องมาจากการเรียนการสอน ครูและสื่อต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ และพัฒนาการของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่อง ศิลปะและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เช่น ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สามารถจัดให้นักเรียนได้ไปศึกษาเกี่ยวกับศาสนา และวัฒนธรรมภายในวัดได้

1.2 ครูผู้สอนควรมีการปรับขยายเวลาให้ยืดหยุ่นต่อการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีทักษะทางศิลปะที่แตกต่างกัน

1.3 ควรมีการติดตามผลการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลังจากที่ได้สิ้นสุดการวิจัย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ศิลปะและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด และความสนใจ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการศึกษาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางสุนทรียะจากผลงานทัศนศิลป์ในวัดบรมราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ (เล่งเน่ยยี่ 2) ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม หรืองานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์ทางสุนทรียะที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กนกจักร โกมลมณี. (2558). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องศิลปะท้องถิ่นวัดกลางวรวิหาร จังหวัดสมุทรปราการ โดยการ จัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6** (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). **การคิดเชิงวิเคราะห์** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ชัคเชลมีเดีย.
- เทศบาลเมืองบางบัวทอง. (2557). **หนังสือที่ระลึกครบรอบ 77 ปี เทศบาลเมือง บางบัวทอง**.
- ธาริน กลิ่นเกษร. (2554). **ผลของการส่งเสริมประสบการณ์ทางสุนทรีย์ ผ่านกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ศิลปะที่มีต่อสุนทรียภาพของนักเรียน ประถมศึกษา** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- บุรินทร์ พิมพ์ลง. (2555). **การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ทศนศิลป์ในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร** (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิสิฐ น้อยวงศ์. (2563). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบเปิดด้านทัศนศิลป์ศึกษา เพื่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่**. วารสารห้องสมุด. 64(1), 20-35.
- มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. (2545). **กระบวนการเรียนการสอนทัศนศิลป์ในระดับ ประถมศึกษาสำหรับครูยุคใหม่**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ. (2563). **รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา
ปีการศึกษา 2563**. นนทบุรี : งานบริหารวิชาการ โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ.
- วัชรินทร์ ลือดิอดิศัย. (2556). การจัดการเรียนการสอนศิลปะโดยใช้แหล่งเรียนรู้
ภูมิปัญญาท้องถิ่น, **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 7(1), 10.
- ศรินทร์ เคียมแพง. (2555). **ความลงตัวของศิลปะและเทคโนโลยี**. สืบค้นเมื่อ
23 ธันวาคม 2564, จาก [https://www.truelookpanya.com/tcas/article/
detail/11658](https://www.truelookpanya.com/tcas/article/detail/11658)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์
และแบบที่เน้นการปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย จำกัด.
- อำไพ ตีรณสาร. (2543). **ทฤษฎีการสอนศิลปศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2564,
จาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~tampail/ampai/ttheory.htm>
- Dewey, J. (1983). **Experience and Education**. New York : Collier.
- Government of Ireland. (1999). **Visual Arts Arts Education Teacher**. Guidelines :
Mozzon Giuntina-Florence and Officine Grafiche De Agostini-Novara.
- Smith, R., A. (1980). **The Sense of Art. A Study in Aesthetic Education**.
New York : Routledge.
- Tunyaboontrakun, P. (2019). Effects of organizing visual art course based on
discipline based art education upon art learning achievement of grade
fourth students, **Journal of Education Silpakorn University**. 17(1),
179-197.